

SARIEV CONTEMPORARY

Sariev Contemporary, Пловдив
представя:

М
Уте Мюлер и Кристоф Майер
Куратор: Бетина Щайнбрюге
12 септември – 30 октомври, 2014

Откриване: 12 септември, Нощ на музеите и галериите – Пловдив
20:00 Откриване на изложбата в галерия SARIEV Contemporary, ул. Отец Паусий 40
20:30 Разговор с художниците, модерирани от Бетина Щайнбрюге
21:00 Представяне на списанието Black Pages, издавано от художниците

В 10-тото юбилейно издание на Нощ на музеите и галериите – Пловдив, Sariev Contemporary ще представи проекта на Уте Мюлер и Кристоф Майер „М“, куриран от Бетина Щайнбрюге. След откриването публиката ще има възможност да участва в разговор с художниците, модерирани от кураторката Бетина Щайнбрюге. Мюлер и Майер ще представят и списанието Black Pages – фензайн за съвременно изкуство, което двамата издават с друг техен колега от Виена, Ник Обертхалер.

-

Неволен жест, загадъчна драскулка, пространство, място без никаква перспектива, хоризонтална логика, различни гледни точки, възможна посока, илюзия, реалност, наратив, страст, изненада, прекъсване, телесност, съмнение и сигурност... човешко пространство.
(Джанлука Колика, 2012)

SARIEV Contemporary, 40 Otets Paisiy str., Plovdiv 4000, Bulgaria
SARIEV Project Space, 12 Hristo Dyukmedzhiev Str., Kapana, Plovdiv 4000, Bulgaria
+ 359 888 520 375 / office@sariev-gallery.com / www.sariev-gallery.com

SARIEV CONTEMPORARY

Не знаем какво е М и какво прави в момента, и дори дали това има значение. Предполагаме, че може би има. Или не. „М“ е необяснима загадка, хипотеза за това какво би се случило, ако наистина се опитаме да се освободим от ограниченията. Работата на виенските художници Кристоф Майер и Уте Мюлер върху различни естетически проблеми съвместява разнообразни гледни точки, изследвайки ежедневието през мисли и действия, здраво вкоренени в реалността. Двамата разсъждават за социалното значение на структурите.

Майер и Мюлер са съавтори на инсталация, създадена специално за пространството на галерия „Sariev Contemporary“ и изследваща връзката между човешкото пространство и визуалното. Инсталацията, която включва живопис, архитектурни конструкции, рисунки и скулптурни референции, моментално привлича вниманието на зрителя с красота, характерна за абстракционизма на XX век. Но това е само преходен акцент, миг на изгаряща страст, който веднага след това е подложен на критически анализ и съмнение.

“Ние възприемаме действителността само чрез отражението ѝ”, пише Константин Бранкузи през 1919 г. Нищо не е статично. Нищо не е фиксирано. Всички форми са взаимозаменяеми и еволюират, заедно с еволюцията на опита. Ричард Сера определя работата на Бранкузи като “наръчник с възможности”. Сера и Бранкузи са еднакво запалени по вклиняващите се едни в други елементи, на разгръщащите и съгъстващите се форми, подчертаващи тежестта и материала. Но разликата между двамата е значима: докато Бранкузи експериментира с постаментите на скулптурите си, превръщайки го в тяхна интегрална част, Сера изцяло отхвърля идеята за постамент и вместо това използва пода, стените и околната архитектура. Подобен контраст може да бъде установен и в работата на Уте Мюлер и Кристоф Майер. Мюлер използва живописа и колажа като отражение, като отстранява излишната информация, за да артикулира формата и пространството с максимална яснота. Както отбелязва Кристиане Майер-Щол: “Тези картини ни предизвикват да се вгледаме в тях внимателно, тъй като само така можем да схванем прозрачността и дълбочината на образната им структура. Те [...] имат силно физическо присъствие. Това изостря усещането за дистанция и близост [...], като прави възприемането им едновременно по-бистро и по-интимно. Интимността и физическото действие са още по-силно изразени в изложбите на Уте Мюлер, в които прякото участие на зрителя има централно значение.”

За разлика от нея Майер предпочита индустриални материали като гума, олово и стомана, които веднага се отличават от органичната материя. Художникът ги използва като боя, с която усилва спецификите на всяка повърхност, превръщайки ги в обвивки. Майер създава различни конфигурации в пространството, като рекалибрира архитектурата му. Работите му стопяват границите между живопис, архитектура и скулптура, създавайки хибриден вид вербална скулптура, напомняща филма на Ричард Сера „Hand Catching Lead“ (1968).

И двамата художници имат амбицията да предефинират границите на избраните от тях медии, напомняйки ни за архитектурното движение „МЕРЦ“ на Курт Швитерс, с характерната опозиция между видим материал и невидимо съдържание. Асемлажът в работите им е хронично незавършен и постоянно променящ собствените си правила. По този начин всеки интерпретативен ключ се превръща в анахронизъм в момента, в който стане наличен, защото обектът му се видоизменя, повдигайки други въпроси и създавайки повод за нови интерпретации. Философията на МЕРЦбау е възможност художественият проект да се осмисли като изпълнение и практика, и като социално пространство, в което изкуството, художникът и публиката се срещат. На микро ниво срезове и отворите осъществяват това, което авангардът се е опитвал да постигне на макро ниво: трансформация на колективния живот чрез радикална интерпретация на улицата и интериора, на личния, индивидуален опит от една страна и публичния, колективен опит от друга.

Резултатът е игра между гледни точки върху разнообразни повърхности, в която въображаемостта и действителното са неотделими, поезията и разкъзът се уравновесяват от прагматични, физически нужди, а човекът все още е в центъра на вниманието, раздвоен между илюзия и реалност.

Бетина Щайнбрюге, Хамбург

SARIEV CONTEMPORARY

-

Кристоф Майер (р. 1980) живее и работи във Виена. Завършва изящни изкуства в Глазгоу и Виена. Автор на редица самостоятелни изложби и участник в групови изложби в Австрия, Германия, Франция, Италия и САЩ. Носител е на следните награди и стипендии: Förderpreis der Karl-Anton Wolf-Stiftung, Наградата на Галерия Klatovy / Кленова, и на Staatstipendium für Bilden de Kunst. Основател е на Kunstverein Glasgow (kunstvereinglasgow.blogspot.com), Глазгоу / Виена (2008) и на списание Black Pages (www.blackpages.at), Виена (2009).

Уте Мюлер (р. 1978, Грац) живее и работи във Виена. Завършва Кралския колеж по изкуства, Лондон и Университета за приложни изкуства, Виена. Автор е на редица самостоятелни изложби и участник в групови изложби в Австрия, Чехия, Германия, Корея, Португалия, Ирландия и Обединеното кралство. Носител е на наградата Viktor-Fogarassy-Preis, Наградата на град Виена и няколко стипендии. През 2009 г. заедно с Кристоф Майер основава списание Black Pages (www.blackpages.at).

Бетина Щайнбрюге (р. 1970, Остеркапелн, Германия) завършва история на изкуството, англицистика и сравнителна литература в Каселския университет. От 1998 до 2001 г. работи в Kunstverein в Касел, като през 2000 г. участва в 4-тото биенале "Верклайц". От 2001 до 2007 г. е артистичен директор на Halle für Kunst в Люнебург. От 2007 г. е член на програмния екип на Forum Expanded, част от Берлинския международен филмов фестивал "Берлинале". От 2010 до 2013 г. Щайнбрюге е Старши куратор за съвременно изкуство на музея "Белведере", Виена. През 2014 г. е назначена за директор на Kunstverein в Хамбург.

Black Pages

BLACK PAGES е социално пространство, съвместен проект на Уте Мюлер, Кристоф Майер и още един виенски художник, Ник Оберталер. Тримата издават свое собствено списание, Black Pages, което ще бъде представено в artnewscafe, в съседство с галерия "Сариев".

BLACK PAGES е месечен зайн за почитатели с тираж 300.

BLACK PAGES излиза във формат А5, в обем от 20 чернобели страници.

Всеки месец BLACK PAGES се създава от различен художник, а броят носи първото му име.

BLACK PAGES е австрийско списание. 50% австрийски художници, 50% от други страни.

BLACK PAGES вярва в равните възможности: 50% художнички, 50% художници.

BLACK PAGES е кръстено на песен на Франк Запа и следва композиторската му философия.

BLACK PAGES не казва на художниците, с които работи, какво да правят.

BLACK PAGES се прави доста бързо.

BLACK PAGES трябва да бъде купено преди да бъде разгледано.

BLACK PAGES обича творческите колективи, защото винаги има на кого да хвърлиш вината.

BLACK PAGES е като изложба и обича да прави купони, когато има нов брой.

В Пловдив BLACK PAGES ще представи три нови броя и ще покани българските художници да се включат в създаването му.

Изложбата се осъществява с подкрепата на Посолството на Австрия и Национален фонд "Култура".

SARIEV Contemporary, 40 Otets Paisiy str., Plovdiv 4000, Bulgaria

SARIEV Project Space, 12 Hristo Dyukmedzhiev Str., Kapana, Plovdiv 4000, Bulgaria

+ 359 888 520 375 / office@sariev-gallery.com / www.sariev-gallery.com